

Raghuvansha by Kalidas Chapter 8

——
रघुवंशं सर्गः ८ कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha8

File name : raghuvansha8.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : April 28, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

रघुवंशं सर्गः ८ कालिदासकृतम्

अथ तस्य विवाहकौतुकं ललितं बिभ्रत अथ पार्थिवः ।
वसुधामपि उस्तगामिनीमकरोद्विन्दुमतीमिवापराम् ॥ ८-१ ॥
दुरितैरपि कर्तुमात्मसात्प्रयतन्ते नृपसूनवो हि यत् ।
तदुपस्थितमग्रहीदृजः पितुराज्ञेति न भोगतृष्णया ॥ ८-२ ॥
अनुभूय वसिष्ठसंभृतैः सलिलैस्तेन सडाभिषेचनम् ।
विशदोऽथ्वसितेन मेदिनी कथयामास कृतार्थतामिव ॥ ८-३ ॥
स बभूव दुरासदः परैर्गुरुणाऽथर्वविदा कृतक्रियः ।
पवनाग्निमागमो ह्ययं सङ्घितं ब्रह्म यदस्त्रतेजसा ॥ ८-४ ॥
रघुमेव निवृत्तयौवनं तममन्यन्त नवेश्वरं प्रजाः ।
स हि तस्य न केवलां श्रियं प्रतिपेदे सकलाङ्गुणानपि ॥ ८-५ ॥
अधिकं शुशुभे शुभंयुना द्वितयेन द्वयमेव संगतम् ।
पदमृद्धमजेन पैतृकं विनयेनास्य नवं य यौवनम् ॥ ८-६ ॥
सद्यं बुभुजे मलाभुजः सडसोद्वेगमियं व्रजेदिति ।
अचिरोपनतां स मेदिनीं नवपाणिग्रहणां वधूमिव ॥ ८-७ ॥
अहमेव मतो महीपतेरिति सर्वः प्रकृतिष्वचिन्तयत् ।
उदधेरिव निम्नगाशतेष्वभवन्नास्य विमानना क्वचित् ॥ ८-८ ॥
न भरो न य भूयसा मृदुः पवमानः पृथिवीरुडानिव ।
स पुरस्कृतमध्यमकमो नमयामास नृपाननुद्धरन् ॥ ८-९ ॥
अथ वीक्ष्य रघुः प्रतिष्ठितं प्रकृतिष्वात्मजमात्मवत्तया ।
विषयेषु विनाशधर्मसु त्रिदिवस्थेष्वपि निःस्पृहोऽभवत् ॥ ८-१० ॥
गुणवत्सुतरोपितश्रियः परिणामे हि द्वितीयवंशजाः ।
पदवीं तरुवल्कवाससां प्रयताः संयमिनां प्रपेदिरे ॥ ८-११ ॥

तमरण्यसमाश्रयोन्मुषं शिरसा वेष्टनशोभिना सुतः ।
 पितरं प्रणिपत्य पादयोरपरित्यागमयाथतात्मनः ॥ ८-१२ ॥
 रघुरश्रुमुषस्य तस्य तत्कृतवानीप्सितमात्मजप्रियः ।
 न तु सर्पं षव त्वयं पुनः प्रतिपेदे व्यपवर्जितां श्रियम् ॥ ८-१३ ॥
 स किलाश्रममन्त्यमाश्रितो निवसन्नावसथे पुराद्धृष्टिः ।
 समुपास्यत पुत्रभोग्यया स्नुषयेवाविकृतेन्द्रियः श्रिया ॥ ८-१४ ॥
 प्रशमस्थितपूर्वपार्थिवं कुलमभ्यधतनूतनेश्वरम् ।
 नभसा निभृतेन्दुना तुलामुदितार्कणं समारुरोड तत् ॥ ८-१५ ॥
 यतिपार्थिवलिङ्गधारिणौ दृष्टशाते रघुराधवौ जनैः ।
 अपवर्गमडोदयार्थयोर्भुवमंशाविव धर्मयोगीतौ ॥ ८-१६ ॥
 अजिताधिगमाय मन्त्रिभिर्युजुषे नीतिविशारदैरजः ।
 अनुपाधिपटोपप्राप्तये रघुरासैः समियाय योगिभिः ॥ ८-१७ ॥
 नृपतिः प्रकृतीरवेक्षितुं व्यवहारासनमाददे युवा ।
 परिचेतुमुपांशु धाराणां कुशपूतं प्रवयास्तु विष्टरम् ॥ ८-१८ ॥
 अनयत्प्रभुशक्तिसंपदा वशमेको नृपतीननन्तरान् ।
 अपरः प्रणिधानयोग्यया मरुतः पञ्च शरीरगोचरान् ॥ ८-१९ ॥
 अकरोद्यिरेश्वरः क्षितौ द्विषदारमभङ्गलानि भस्मसात् ।
 षतरो दडने स्वकर्मणां ववृते ज्ञानमयेन वल्किना ॥ ८-२० ॥
 पणान्यमुष्माङ्गुणानजः षडुपायुङ्क्त समीक्ष्य तत्कलम् ।
 रघुरप्यजयत्गुणत्रयं प्रकृतिस्थं समलोष्टकाञ्चनः ॥ ८-२१ ॥
 न नवः प्रभुरा ह्रलोदयात्स्थिरकर्मा विरराम कर्मणः ।
 न य योगविधेर्नवेतरः स्थिरधीरा परमात्मदर्शनात् ॥ ८-२२ ॥
 षति शत्रुषु चेन्द्रियेषु य प्रतिषिद्धप्रसरेषु जाग्रतौ ।
 प्रसितावुदयापवर्गयोरुभयोः सिद्धिमुभाववापतुः ॥ ८-२३ ॥
 अथ काश्चिदजव्यपेक्षया गमयित्वा समदर्शनः समाः ।
 तमसः परमापदव्ययं पुरुषं योगसमाधिना रघुः ॥ ८-२४ ॥
 श्रुतदोषविसर्जनः पितुश्चिरमश्रूणि विमुच्य राघवः ।
 विदधे विधिमस्य नैष्ठिकं यतिभिः सार्धमनञ्जिरञ्जित् ॥ ८-२५ ॥

अकरोत्स तदौर्ध्वद्वैडिकं पितृभङ्ग्या पितृकार्यकल्पवित् ।
 न छि तेन पथा तनुव्यजस्तनयावर्जितपिण्डकाङ्क्षिणः ॥ ८-२६ ॥
 स परार्धगतेशोभ्यतां पितुरुद्दिश्य सदर्शवद्विभिः ।
 शमिताधिरधिज्यकार्मुकः कृतवानप्रतिशासनं जगत् ॥ ८-२७ ॥
 क्षितिरिन्दुमती य भामिनी पतिमासाद्य तमग्र्यपौरुषम् ।
 प्रथमा अलुरत्नसूरभूदपरा वीरमञ्जुजनत्सुतम् ॥ ८-२८ ॥
 दशरश्मिशतोपमद्युतिं यशसा दिक्षु दशस्वपि श्रुतम् ।
 दशपूर्वरथं यमाप्यया दशकण्ठारिगुरुं विदुर्बुधाः ॥ ८-२९ ॥
 ऋषिदेवगाणस्वधाभुञ्जं श्रुतयागप्रसवैः स पार्थिवः ।
 अनृणात्वमुपेयिवान्बभौ परिधेर्मुक्तं षवोष्णदीधितिः ॥ ८-३० ॥
 अलमार्तभयोपशान्तये विदुषां सत्कृतये अलु श्रुतम् ।
 वसु तस्य विभोर्न केवलं गुणवत्तापि परप्रयोजना ॥ ८-३१ ॥
 स कदाचिदवेक्षितप्रजः सल देव्या विजडार सुप्रजाः ।
 नगरोपवने शयीसम्भो मरुतां पालयितेव नन्दने ॥ ८-३२ ॥
 अथ रोधसि दक्षिणादधेः श्रितगोकर्णनिकेतमीश्वरम् ।
 उपवीणायितुं यथौ रवेरुदयावृत्तिपथेन नारदः ॥ ८-३३ ॥
 कुसुमैर्ग्रथितामपार्थिवैः स्रजमातोद्यशिरोनिवेशिताम् ।
 अलरत्निल तस्य वेगवानधिवासस्पृश्येव मारुतः ॥ ८-३४ ॥
 भ्रमरैः कुसुमानुसारिभिः परिकीर्णां परिवादिनी मुनेः ।
 ददृशे पवनापलेपजं सृजती आष्पमिवाञ्जनाविलम् ॥ ८-३५ ॥
 अभिभूय विभूतिमार्तवीं मधुगन्धातिशयेन वीरुधाम् ।
 नृपतेरमरस्रगाप सा दयितोरुस्तनकोटिसुस्थितीम् ॥ ८-३६ ॥
 क्षणमात्रसर्भीं सुजातयोः स्तनयोस्तामवलोक्य विह्वला ।
 निमिमील नरोत्तमप्रिया हृतयन्द्रा तमसेव कौमुदी ॥ ८-३७ ॥
 वपुषा करणोज्जितेन सा निपतन्ती पतिमप्यपातयत् ।
 ननु तैलनिषेकभिन्दुना सल दीपार्थिरुपैति मेदिनीम् ॥ ८-३८ ॥
 उभयोरपि पार्श्ववर्तिनां तुमुलेनार्तरवेण वेजिताः ।

विलगाः कमलाकरालयाः समदुःखा एव तत्र युक्कुशुः ॥ ८-३९ ॥

नृपतेर्व्यजनाद्विभिस्तमो नुनुदे सा तु तथैव संस्थिता ।

प्रतिकारविधानमायुषः सति शेषे छि इलाय कल्पते ॥ ८-४० ॥

प्रतियोजयितव्यवल्कीसमवस्थाभय सत्त्वविप्लवात् ।

स निनाय नितान्तवत्सलः परिगृह्योचितमङ्गमङ्गनाम् ॥ ८-४१ ॥

पतिरङ्गुनिषण्णया तथा करणोपायविभिन्नवर्णया ।

समलक्ष्यत भिन्नदिविलां भृगुलोभामुषसीव चन्द्रमाः ॥ ८-४२ ॥

विललाप स बाष्पगद्गदं सलजामध्यपलाय धीरताम् ।

अभितममयोऽपि मार्दवं भजते कैव कथा शरीरिषु ॥ ८-४३ ॥

कुसुमान्यपि गात्रसंगमात्प्रभवन्त्यायुरपोडितुं यद्वि ।

न भविष्यति छन्त साधनं किमिवान्यत्प्रलक्षितो विधेः ॥ ८-४४ ॥

अथवा मृदु वस्तु छिसितुं मृदुनैवारभते प्रजान्तकः ।

छिमसेकविपत्तिरत्र मे नलिनी पूर्वनिदर्शनं मता ॥ ८-४५ ॥

अगियं यद्वि ज्वितापला लृष्टये किं निछिता न छन्ति माम् ।

विषमध्यमृतं क्वचिद्भवेदमृतं वा विषमीश्वरेच्छया ॥ ८-४६ ॥

अथवा मम भाग्यविप्लवाद्दशानिः कल्पित एव वेधसा ।

यदनेन तरुर्न पातितः क्षपिता तद्विद्विपाश्रिता लता ॥ ८-४७ ॥

कृतवत्यसि नावधीरणामपराद्धेऽपि यदा चिरं मयि ।

कथमेकपदे निरागसं जनमाभाष्यमिमं न मन्यसे ॥ ८-४८ ॥

ध्रुवमस्मि शठः शुचिस्मिते विद्वितः कैतववत्सलस्तव ।

परलोकमसंनिवृत्तये यदनापृच्छय गतासि मामितः ॥ ८-४९ ॥

दयितां यद्वि तावदन्वगाद्विनिवृत्तं किमिदं तथा विना ।

सलतां छतज्वितं मम प्रबलामात्मकृतेन वेदनाम् ॥ ८-५० ॥

सुरतश्रमसंभृतो मुष्णे श्रियते स्वेदलवोद्गमोऽपि ते ।

अथ यास्तमिता त्वमात्मना धिगिमां देलभृतामसारताम् ॥ ८-५१ ॥

मनसापि न विप्रियं मया कृतपूर्वं तव किं जडासि माम् ।

ननु शब्दपतिः क्षितेरलं त्वयि मे भावनिबन्धना रतिः ॥ ८-५२ ॥

कुसुमोत्पथितान्वलीभृतश्चलयन्भृङ्गरुच्यस्तवालकान् ।
 करभोरु करोति मारुतस्त्वद्दुपावर्तनशङ्कि मे मनः ॥ ८-५३ ॥
 तदपोडितुमर्द्धसि प्रिये प्रतिबोधेन विषादमाशु मे ।
 ज्वलितेन गुडागतं तमस्तुडिनाद्रेरिव नक्तमोषधिः ॥ ८-५४ ॥
 छदमुग्धवसितालकं मुष्णं तव विश्रान्तकथं दृनोति माम् ।
 निशि सुमभिवैकपङ्कुञ्जं विरताभ्यन्तरषट्पदस्वनम् ॥ ८-५५ ॥
 शशिनं पुनरेति शर्वरी द्ययिता द्वन्द्वयरं पतत्रिणाम् ।
 छति तौ विरडान्तरक्षमौ कथमत्यन्तगता न मां दृढेः ॥ ८-५६ ॥
 नवपल्लवसंस्तरेऽपि ते मृदु द्यूतेत यदङ्गमर्पितम् ।
 तद्विदं विषडिष्यते कथं वद वामोरु थिताधिरौडणम् ॥ ८-५७ ॥
 छथमप्रतिबोधशायिनीं रशना त्वां प्रथमा रडःसप्ती ।
 गतिविभ्रमसादनीरवा न शुया नानु मृतेव लक्ष्यते ॥ ८-५८ ॥
 कलमन्यभृतासु भासितं कलडंरीषु मद्यालसं गतम् ।
 पृषतीषु विलोलमीक्षितं पवनाधूतलतासु विभ्रमाः ॥ ८-५९ ॥
 त्रिदिवोत्सुकयाप्यवेक्ष्य मां निडिताः सत्यममी गुण्णास्त्वया ।
 विरडे तव मे गुरुव्यथं दृढयं न त्ववलम्बितुं क्षमाः ॥ ८-६० ॥
 मिथुनं परिकल्पितं त्वया सडकारः इलिनी य नन्विमौ ।
 अविधाय विवाडसत्क्रियामनयोर्गम्यत छत्यसांप्रतम् ॥ ८-६१ ॥
 कुसुमं कृतदौडदस्त्वया यदशोकोऽयमुदीरयिष्यति ।
 अलकाभरणं कथं नु तत्तव नेष्यामि निवापमात्यताम् ॥ ८-६२ ॥
 स्मरतेव सशब्दनूपुरं यरणानुग्रडमन्यदुर्लभम् ।
 अमुना कुसुमाश्रुवर्षिणा त्वमशोडेन सुगान्नि शोच्यसे ॥ ८-६३ ॥
 तव निःश्रसितानुकारिभिर्बकुलैरर्धथितां समं मया ।
 असमाप्य विलासमेभलां किमिदं डिनरकण्ठि सुप्यते ॥ ८-६४ ॥
 समदुःखसुखः सप्तीजनः प्रतिपथ्यन्द्रनिभोऽयमात्मजः ।
 अडमेकरसस्तथापि ते व्यवसायः प्रतिपत्तिनिष्ठुरः ॥ ८-६५ ॥
 धृतिरस्तमिता रतिश्च्युता विरतं गेयमृतुर्निरुत्सवः ।
 गतमाभरणप्रयोजनं परिशून्यं शयनीयमद्य मे ॥ ८-६६ ॥

गृह्णिणी सखिवः सप्ती मिथः प्रियशिष्या ललिते कलाविधौ ।
 करुणाविभुभेन मृत्युना उरता त्वां वद किं न मे हृतम् ॥ ८-६७ ॥
 मदिराक्षि मदाननार्पितं मधु पीत्वा रसवत्स्थं नु मे ।
 अनुपास्यसि बाष्पदूषितं परलोकोपनतं जलाञ्जलिम् ॥ ८-६८ ॥
 विभवेऽपि सति त्वया विना सुभमेतावदजस्य गाण्यताम् ।
 अहृतस्य विवोभनान्तरैर्मम सर्वे विषयास्त्वदाश्रयाः ॥ ८-६९ ॥
 विलपन्निति कोसलाधिपः करुणार्थग्रथितं प्रियां प्रति ।
 अकरोत्यृथिवीरुडानपि स्मृतशाभारसबाष्पदूषितान् ॥ ८-७० ॥
 अथ तस्य कथञ्चिदुतः स्वजनस्तामपनीय सुन्दरीम् ।
 विससर्ज तदन्त्यमण्डनामनलायागुरुयन्तनैधसे ॥ ८-७१ ॥
 प्रमदामनु संस्थितः श्रुया नृपतिः सन्निति वाच्यदर्शनात् ।
 न यकार शरीरमग्निस्तात्सह देव्या न तु ज्विताशया ॥ ८-७२ ॥
 अथ तेन दशाहतः परे गुणशेषामपदिश्य भामिनीम् ।
 विदुषा विधयो मलर्द्धयः पुर अेवोपवने समापिताः ॥ ८-७३ ॥
 स विवेश पुरीं तथा विना क्षणदापायशशाङ्गदर्शनः ।
 परिवालमिवावलोक्य-स्वशुभः पौरवधूमभाश्रुषु ॥ ८-७४ ॥
 अथ तं सवनाय दीक्षितः प्रणिधानाद्गुरुराश्रमस्थितः ।
 अभिषङ्गजडं विजज्ञिवानिति शिष्येण किला-वबोधयत् ॥ ८-७५ ॥
 असमाभविधिर्यतो मुनिस्तव विद्वानपि तापकारणम् ।
 न भवन्तमुपस्थितः स्वयं प्रकृतौ स्थापयितुं पथश्च्युतम् ॥ ८-७६ ॥
 मथि तस्य सुवृत्त वर्तते लघुसंदेशपदा सरस्वती ।
 श्रुशु विश्रुतसत्त्वसार तां हृदि यैनामपघातुमर्हसि ॥ ८-७७ ॥
 पुरुषस्य पदेष्वजन्मनः समतीतं य भवथ्य भावि य ।
 स हि निष्प्रतिघेन यक्षुषा त्रितयं ज्ञानमयेन पश्यति ॥ ८-७८ ॥
 यरतः किल दृश्वरं तपस्तृणान्निःशोः परिशङ्कितः पुरा ।
 प्रजिघाय समाधिभेदिनीं हरिरस्मै हरिणीं सुराङ्गनाम् ॥ ८-७९ ॥
 स तपःप्रतिबन्धमन्युना प्रमुष्णविष्कृतयारुविलम्बम् ।

अशपद्भव मानुषीति तां शमवेलाप्रलयोर्मिणा लुवि ॥ ८-८० ॥
 भगवन्परवानयं जनः प्रतिकूलचरितं क्षमस्व मे ।
 एति योपनतां क्षितिस्पृशं कृतवाना सुरपुष्पदर्शनात् ॥ ८-८१ ॥
 कथञ्चैशिकवशसंभवा तव भूत्वा मङ्घिषी चिराय सा ।
 उपलब्धवती दिवश्च्युतं विवशा शापनिवृत्तिकारणम् ॥ ८-८२ ॥
 तदलं तदपायचिन्तया विपदुत्पत्तिमतामुपस्थिता ।
 वसुधेयमवेक्ष्यतां त्वया वसुमत्या छि नृपाः कलत्रिणः ॥ ८-८३ ॥
 उदये मदवाय्यमुज्जता श्रुतमाविष्टतमात्मवत्त्वया ।
 मनसस्तदुपस्थिते ज्वरे पुनरकलीभतया प्रकाश्यताम् ॥ ८-८४ ॥
 रुदता कुत एव सा पुनर्भवता नानुमृतापि लभ्यते ।
 परलोकजुषां स्वकर्मभिर्गतयो भिन्नपथा छि देहिनाम् ॥ ८-८५ ॥
 अपशोकमनाः कुटुम्बिनीमनुगृह्णीष्व निवापदत्तिभिः ।
 स्वजनाश्रु किलान्तिसंततं दहति प्रेतमिति प्रयक्षते ॥ ८-८६ ॥
 मरणं प्रकृतिः शरीरिणां विकृतिर्ज्वितमुच्यते ब्रुवैः ।
 क्षणमप्यवतिष्ठते श्वसन्वदि जन्तुर्ननु लाभवानसौ ॥ ८-८७ ॥
 अवगच्छति मूढयेतनः प्रियनाशं दृष्टि शल्यमर्पितम् ।
 स्थिरधीस्तु तदेव मन्यते कुशलद्वारतया समुद्धृतम् ॥ ८-८८ ॥
 स्वशरीरशरीरिणावपि श्रुतसंयोगविपर्ययौ यदा ।
 विरडः किमिवानुतापयेद्भ्रष्टं बाह्यैर्विषयैर्विपश्चितम् ॥ ८-८९ ॥
 न पृथग्जनवच्छ्रयो वशं वशिनामुत्तम गन्तुमर्हसि ।
 द्रुमसानुमतां किमन्तरं यद्वि वायौ द्वितयेऽपि ते खलाः ॥ ८-९० ॥
 स तथेति विनेतुरुदारमतेः प्रतिगृह्य वयो विससर्ज मुनिम् ।
 तदलब्धपदं दृष्टि शोकघने प्रतियातमिवान्तिकमस्य गुरोः ॥ ८-९१ ॥
 तेनाष्टौ परिगमिताः समाः कथञ्चिद्भालत्वाद्दिवितथसूनूतेन सूनोः ।
 सादृश्यप्रतिकृतिदर्शनैः प्रियायाः स्वप्नेषु क्षणिकसमागमोत्सवैश्च ॥ ८-९२ ॥
 तस्य प्रसज्य दृढयं डिल शोकशङ्कुः
 प्लक्षप्ररोड एव सौधतलं भिभेद ।
 प्राणान्तडेतुमपि तं भिषजामसाध्यं

लाभं प्रियानुगमने त्वरया स मेने ॥ ८-६३ ॥

सम्यग्विनीतमथ वर्मळरं कुमार-

मादिश्य रक्षार्णविधौ विधिवत्प्रजानाम् ।

रोगोपसृष्टतनुदुर्वसतिं मुमुक्षुः

प्रायोपवेशनमतिर्नृपतिर्भूव ॥ ८-६४ ॥

तीर्थे तोयव्यतिकरभवे जङ्घन्यासरथ्यो-

र्द्धत्यागादमरगाणानालेप्यमासाधे सधः ।

पूर्वाकाराधिकतररुथा संगतः कान्तयासौ

वीलागारेष्वरमत पुनर्नन्दनाभ्यन्तरेषु ॥ ८-६५ ॥

एति श्रीरघुवंशे मडाकाव्ये कविश्रीकालिदास-

कृतावजविलापो नामाष्टमः सर्गः ॥

Encoded and Proofread by Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

——
Raghuvansha by Kalidas Chapter 8

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

